

Koromsötét éjszakában gyertyát gyújtani – szerintem ezt jelenti a mai világban a mese. Legyen szó akár meseírásról, mesemondásról vagy meseolvasásról.

Jelen kötet meséi egy közös játék eredményei. Azért születtek, hogy jó kedvünk legyen tőle nekünk magunknak és az olvasóknak is. A közép- és általános iskolából ismerős „karácsonyi” húzás és ajándékozás mintájára, többen meseírók kisorsoltuk egymás nevét. A „húzott” személynek mesét írtunk az általa írt kívánság alapján. A kívánság olyasmi lehetett, amiről a megajándékozott szívesen olvasna: egy szereplő, egy cím, vagy egy mesei elem, aktuálisan a tavaszhoz, a húsvéthoz kapcsolódva.

Ha mosolyog, aki olvassa, már elértük a célunkat.

Lovranits Júlia Villő

Budapest, 2023. április 27.

Remény a jég hátán

Lovranits Júlia Villő meséje Kozári Dorkának

Egy gyönyörű napsütéses, tavaszi napon Lilla Sára úgy döntött, hogy ő bizony idén meglesi a húsvéti nyulat.

Pedig ehhez igencsak korán kellett kelni, Lilla Sára pedig nagyon szeretett sokáig aludni. Hanem aznap, elalvás előtt erősen elhatározta, hogy felkel: még az ablakát is nyitva hagyta résnyire, hogyha magától nem menne, a madarak dala egészen biztosan felébressze.

Hajnalban megszólalt az első feketerigó, azután még egy, még egy, a széncinegék is csatlakoztak a kórushoz. A kislány először a fejére húzta a paplant, de azután erőt vett magán, és kikászálódott az ágyból. Felkapta a kabátját, és kiosont a kertbe.

Az odakészített „nyúlfészek” még üresen állt: sikerült! Még nem járt itt a nyuszi! Türelmesen ácsorgott a tavaszi kertben, majd egyszer csak

egy hatalmas árnyék bukkant fel a kert felett:
egy óriási madár! Na, de kerekkel?

A „kerek madár” lefelé ereszkedett, ahogy földet ért, egy jókora, húsvéti mintás, zöld színű terepjáró bontakozott ki a kislány szeme előtt. A vezetőülésről egy napszemüveges, kék szédzsekis, lobogó fülű nyúl pattant ki. Felnyitotta a kocsis csomagtartóját, és komótosan elkezdte kifelé pakolni a tojásokat, csokinyulákat.

Lilla Sára annyira meglepődött, hogy elbűjni is elfelejtett.

– Te lennél a húsvéti nyúl?! – szaladt ki a száján.

A napszemüveges kis híján leejtette a tojásosládát és rábámult:

– Én, én, ki más röpködne egy csomagtartónyi csokitojással a fél világon át hajnalok hajnalán?! Hát persze, hogy a húsvéti nyúl! Még egy ilyen bolondot nem találsz, aki felcsapna tojásfutárnak! Majd a Mikulás! Hah! Más meg alszik békésen, utazni megy, kirándul..., mert húsvéti

szünet van. Ki az az egyetlen bolond, aki ilyenkor is hajnalban kel és repülő terepjárót vezet? Hát persze, hogy én! Következő életemben télapó leszek, és egész tavasszal kirándulni fogok tojás-hordás helyett! Na, de te, ki vagy? És miért vagy ilyenkor ébren?

– Én Lilla Sára vagyok. És nagyon köszönöm, amiért hoztál nekem csokitojást. Én se szeretek korán kelni egyébként. De a járgányod, az csoda jól néz ki.

– Tetszik? – kérdezte a tapsifüles, enyhe büszkeség csendült azért a hangjában – húsvéti varázs hajtja. És nem tudja ám akárki vezetni!

– És még repülni is tud! – mondta megbabonázva a kislány. – Nem vinnél el velem egy körre a kert felett? Vagy a nagymamámhoz látogatóba.

– Ha már ilyen szépen kéred... Épp végeztem a tojásfutárással. Pattanj be!

Lilla Sára boldogan mászott be a nyúl mellé a varázsautóba. Szép lassan a kert fölé emelkedtek, fel, magasan, a virágzó fák fölé, fel a tavaszi

kék égbe, a bárányszerű felhők fölé... A terepjáró komótosan körbekeringett a kert felett, hanem aztán hirtelen meglódult.

– Nyuszi, a nagymamám épp az ellenkező irányban lakik! – lepődött meg Lilla Sára.

– Tudom! – vallotta be a nyúl. – Csakhogy meghibásodott ez az izé! Megbokrosodott a varázslat!

A szélvédőn pörögni kezdett a GPS, és hirtelen kiírta az úti célt: Északi-sark.

– Jiiiiiiiiiiii! – sivitott azután a nyúl, ahogy az autó teljes erővel elzúgott a város felett. – Ez biztosan a télapó bosszúja, amiért irigykedtem rá!

Elmosódott a táj, azután hirtelen kitisztult a kép. Az autó lelassult, és amikor az utasai lepillantottak, végtelen vizet láttak odalent, egy-egy úszó jégtáblával.

– Most már megint tudom irányítani! Nem tudom, mi történhetett! – mondta megkönnyebülve a nyúl. – De fordulunk és megyünk is